

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 232.706 van 27 oktober 2015
in de zaak A. 216.336/IX-8680**

In zake: Peggy VAN DEN STEEN
woonplaats kiezend te 1140 Evere
Pieter Dupontstraat 198 bus 5

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stefaan Verbouwe
kantoor houdend te 1150 Brussel
Tervurenlaan 270
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp

1. De verzoekschriften, ingediend op 2 juni 2015, 16 juni 2015 en 1 juli 2015 strekken tot:
 - de nietigverklaring van het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg van Luik van 9 januari 2014;
 - de opschorting van het beslag dat in juli 2015 op het loon van Peggy Van den Steen wordt gelegd;
 - het toekennen aan Peggy Van den Steen van een schadevergoeding tot herstel van 11.552,81 euro ten laste van L.C.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 oktober 2015.

Staatsraad Bruno Seutin heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij is gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Rechtsmacht van de Raad van State

Exceptie van de verwerende partij

3. De verwerende partij werpt op dat de ingestelde vorderingen niet gericht zijn tegen een akte of reglement in de zin van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en dat de Raad van State aldus zonder rechtsmacht is.

Beoordeling

A. Wat betreft het beroep tot nietigverklaring gericht tegen het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg van Luik van 9 januari 2014

4. Artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State luidt als volgt:

“Indien het geschil niet door de wet aan een ander rechtscollege wordt toegekend, doet de afdeling uitspraak, bij wijze van arresten, over de beroepen tot nietigverklaring wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht, ingesteld tegen de akten en reglementen:

1° van de onderscheiden administratieve overheden;

2° van de wetgevende vergaderingen of van hun organen, daarbij inbegrepen de ombudsmannen ingesteld bij deze assemblees, van het Rekenhof en van het Grondwettelijk Hof, van de Raad van State en de administratieve rechtscolleges evenals van organen van de rechterlijke macht en van de Hoge Raad voor de Justitie, met betrekking tot overheidsopdrachten en leden van hun personeel, evenals de aanwerving, de aanwijzing, de benoeming in een openbaar ambt of de maatregelen die een tuchtkarakter vertonen.

De in het eerste lid bedoelde onregelmatigheden geven slechts aanleiding tot een nietigverklaring als ze, in dit geval, een invloed konden uitoefenen op de draagwijdte van de genomen beslissing, de betrokkenen een waarborg hebben ontnomen of als gevolg hebben de bevoegdheid van de steller van de handeling te beïnvloeden.

[...]”

5. Overeenkomstig deze bepaling is de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State slechts bevoegd om kennis te nemen van een beroep tot nietigverklaring, indien de bestreden beslissing kan worden beschouwd, hetzij als een handeling van een administratieve overheid, in de zin van artikel 14, § 1, eerste lid, 1°, hetzij als een handeling van één van de overheden opgesomd in artikel 14, § 1, eerste lid, 2°, voor zover het in het laatste geval gaat om een handeling met betrekking tot een overheidsopdracht of met betrekking tot een lid van het personeel van de betrokken overheid, evenals de aanwerving, de aanwijzing, de benoeming in een openbaar ambt of de maatregelen die een tuchtkarakter vertonen.

6. Noch voornoemd artikel 14, noch enige andere grondwets- of wetsbepaling, verleent de Raad van State de bevoegdheid om uitspraak te doen over een beroep tot nietigverklaring gericht tegen vonnissen of arresten van de rechterlijke macht.

7. De Raad van State is zonder rechtsmacht met betrekking tot het ingestelde beroep tot nietigverklaring gericht tegen het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg van Luik van 9 januari 2014.

8. In het auditoraatsverslag wordt terecht gesteld dat over dit beroep tot nietigverklaring uitspraak kan worden gedaan met korte debatten in de zin van artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

B. Wat betreft de vordering tot opschorting van het beslag dat in juli 2015 op verzoeksters loon wordt gelegd

9. Artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State luidt als volgt:

“De afdeling bestuursrechtspraak is als enige bevoegd om, de partijen gehoord of behoorlijk opgeroepen, bij arrest de schorsing te bevelen van de tenuitvoerlegging van een akte of een reglement, vatbaar voor nietigverklaring krachtens artikel 14, §§ 1 en 3, en om alle maatregelen te bevelen die nodig zijn om de belangen veilig te stellen van de partijen of de personen die een belang hebben bij de beslechting van de zaak.
[...]”

10. Noch voornoemd artikel 17, noch enige andere grondwets- of wetsbepaling, verleent de Raad van State de bevoegdheid om uitspraak te doen over een vordering tot opschorting van een loonbeslag.

11. De Raad van State is zonder rechtsmacht met betrekking tot de ingestelde vordering tot opschorting van het beslag dat in juli 2015 op verzoeksters loon wordt gelegd.

C. Wat betreft de vordering tot het toekennen aan verzoekster van een schadevergoeding tot herstel van 11.552,81 euro ten laste van L.C.

12. Artikel 11*bis* van de gecoördineerde wetten op de Raad van State luidt als volgt:

“Elke verzoekende of tussenkomende partij die de nietigverklaring van een akte, een reglement, of een stilzwijgend afwijzende beslissing vordert met toepassing van artikel 14, § 1 of § 3, kan aan de afdeling bestuursrechtspraak vragen om haar bij wijze van arrest een schadevergoeding tot herstel toe te kennen ten laste van de steller van de handeling indien zij een nadeel heeft geleden omwille van de onwettigheid van de akte, het reglement of de stilzwijgend afwijzende beslissing, met inachtneming van alle omstandigheden van openbaar en particulier belang.
[...]

13. Noch voornoemd artikel 11*bis*, noch enige andere grondwets- of wetsbepaling, verleent de Raad van State de bevoegdheid om een schadevergoeding tot herstel toe te kennen ten laste van een particulier.

14. De Raad van State is zonder rechtsmacht met betrekking tot de vordering tot het toekennen aan verzoekster van een schadevergoeding tot herstel van 11.552,81 euro ten laste van L.C.

D. Besluit

15. De door de verwerende partij opgeworpen exceptie, geput uit een gebrek aan rechtsmacht in hoofde van de Raad van State, is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 27 oktober 2015, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bruno Seutin,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Bruno Seutin